

УДК 78.071.2:784.4

DOI <https://doi.org/10.32782/facs-2025-5-2>**Наталія БОРИСЕНКО**

викладач кафедри мистецької освіти, Житомирський державний університет імені Івана Франка, вул. Велика Бердичівська, 40, м. Житомир, Україна, 10008

ORCID: 0000-0001-9358-1243

Бібліографічний опис статті: Борисенко, Н. (2025). Жанрові інтерпретації відомих композицій Володимира Івасюка сучасними виконавцями. *Fine Art and Culture Studies*, 5, 10–16, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-5-2>

ЖАНРОВІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ВІДОМИХ КОМПОЗИЦІЙ ВОЛОДИМИРА ІВАСЮКА СУЧАСНИМИ ВИКОНАВЦЯМИ

У статті досліджується феномен жанрових трансформацій пісенної спадщини Володимира Івасюка як ключовий механізм її відродження та інтеграції в сучасний український та світовий культурний простір.

Мета дослідження полягає у комплексному аналізі жанрових трансформацій пісенної спадщини Володимира Івасюка, здійснених сучасними українськими виконавцями.

У роботі застосовано комплекс загальнонаукових та спеціальних **методів**. Зокрема, історико-хронологічний метод використано для вивчення еволюції сприйняття творчості Володимира Івасюка від класичних виконавців до найактуальніших сучасних інтерпретаторів. Музикознавчий аналіз застосовано для детального дослідження жанрової механіки, аранжувальних рішень та інструментальної палітри в кавер-версіях. Порівняльно-зіставний метод дозволив виявити спільні та відмінні риси між оригінальними творами та їхніми новими трактуваннями. Нарешті, культурологічний метод використано для визначення соціокультурної ролі цих інтерпретацій у сучасному медіапросторі, особливо у контексті актуалізації патріотичних тем.

Наукова новизна роботи визначається тим, що вперше здійснено системний аналіз сучасних жанрових інтерпретацій найбільш знакових композицій Володимира Івасюка, а також обґрунтовано ідею про те, що його пісні у сучасному звучанні є потужним інструментом культурної дипломатії та регіональної культурної репрезентації.

Висновки дослідження полягають у тому, що нами підтверджено універсальність і жанрову пластичність творчості Володимира Івасюка. Встановлено, що сучасні жанрові інтерпретації є найефективнішим механізмом оновлення його спадщини, успішно виконуючи функцію культурного містка між поколіннями. Ці трансформації не лише збагачують українську музичну мову, а й відіграють важливу соціокультурну роль у зміцненні національної ідентичності. Перспективи подальших досліджень сфокусовані на вивченні ролі спадщини Володимира Івасюка як потужного інструменту культурної дипломатії та його медійної присутності на міжнародних платформах.

Ключові слова: Володимир Івасюк, жанрові інтерпретації, кавер-версія, українська естрада, музична спадщина, сучасні виконавці.

Nataliia BORYSENKO

Lecturer at the Department of Art Education, Ivan Franko Zhytomyr State University, 40 Velyka Berdychivska St, Zhytomyr, Ukraine, 10008

ORCID: 0000-0001-9358-1243

To cite this article: Borysenko, N. (2025). Zhanrovi interpretatsii vidomykh kompozytsii Volodymyra Ivasyuka suchasnymy vykonavtsiamy [Genre interpretations of Volodymyr Ivasyuk's famous compositions by contemporary performers]. *Fine Art and Culture Studies*, 5, 10–16, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-5-2>

GENRE INTERPRETATIONS OF VOLODYMYR IVASYUK'S FAMOUS COMPOSITIONS BY CONTEMPORARY PERFORMERS

The article explores the phenomenon of genre transformations in the song legacy of Volodymyr Ivasyuk as a key mechanism for its revitalization and integration into the modern Ukrainian and global cultural space.

The aim of the article is to provide a comprehensive analysis of the genre transformations of Volodymyr Ivasyuk's song heritage as performed by contemporary Ukrainian artists.

*The research employs a combination of general scientific and specialized **methods**. In particular, the historical-chronological method is used to trace the evolution of the perception of Volodymyr Ivasyuk's work – from classical performers to the most recent contemporary interpreters. The musicological analysis serves to examine in detail the genre mechanics, arrangement techniques, and instrumental palette in modern cover versions. The comparative method enables the identification of similarities and differences between the original works and their new interpretations. Finally, the cultural studies approach is applied to determine the sociocultural role of these interpretations in the modern media space, especially in the context of the actualization of patriotic themes.*

*The **scientific novelty** of the study lies in the fact that it offers, for the first time, a systematic analysis of contemporary genre interpretations of Volodymyr Ivasyuk's most iconic compositions and substantiates the idea that his songs, in their modern sound, serve as a powerful tool of cultural diplomacy and regional cultural representation.*

*The **conclusions** indicate that the research confirms the universality and genre flexibility of Volodymyr Ivasyuk's creative legacy. It is established that contemporary genre interpretations are the most effective mechanism for revitalizing his heritage, successfully functioning as a cultural bridge between generations. These transformations not only enrich the Ukrainian musical language but also play an important sociocultural role in strengthening national identity. Further research perspectives are focused on exploring the role of Volodymyr Ivasyuk's legacy as a potent instrument of cultural diplomacy and of his media presence on international platforms.*

Key words: Volodymyr Ivasyuk, genre interpretations, cover version, Ukrainian pop music, musical heritage, contemporary performers.

Актуальність проблеми. В контексті динамічних культурних та суспільних змін в Україні набуває особливого значення інтерпретація відомих композицій Володимира Івасюка сучасними виконавцями. Творча спадщина цього композитора, яка є золотим фондом національної естради, вимагає постійного оновлення та інтеграції в актуальний культурний контекст, щоб не перетворитися на суто історичний артефакт. Дослідження цих трансформацій є важливим, оскільки жанрові обробки (у стилях електроніки, фолк-року чи сучасної балади) виступають механізмом культурного діалогу між поколіннями, забезпечуючи зв'язок між класичними мелодичними основами та молодіжною аудиторією, орієнтованою на світові тренди. З музикознавчої точки зору, аналіз кавер-версій дозволяє дослідити еволюцію української музичної мови, її жанрову пластичність та здатність до асиміляції інноваційних аранжувальних рішень. Крім того, ці інтерпретації є потужним інструментом культурної дипломатії, адже в осучасненому звучанні пісні Володимира Івасюка мають значний потенціал для просування українського мистецтва на міжнародну арену, підтверджуючи універсальність і життєздатність українського культурного коду.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика творчої спадщини Володимира Івасюка та її впливу на українську музичну культуру привертала й продовжує привертати значну увагу як музикознавців, так і культурологів. Зокрема, питанням біографічного контексту, жанрово-стильових особливостей його композицій та їхнього значення у становленні

української естради присвятили свої праці такі дослідники, як О. Василишина, Л. Кияновська, А. Палійчук та інші, які зосереджувалися на історичному аналізі феномену ВІА-руху та ролі композитора у 70-х роках ХХ століття. Вагомий внесок у вивчення музично-поетичної взаємодії та фольклорних джерел у піснях Івасюка зробили О. Довгань та Г. Мисько, висвітлюючи глибинний зв'язок його творчості з карпатською мелодикою. Питаннями збереження та популяризації його спадщини, а також її місця в українській культурній ідентичності займалися А. Палійчук, Н. Філіпчук, М. Скорик. У той же час, наразі відсутні ґрунтовні та системні дослідження сучасних жанрових інтерпретацій найбільш відомих композицій Володимира Івасюка.

Мета дослідження полягає у комплексному аналізі жанрових трансформацій пісенної спадщини Володимира Івасюка, здійснених сучасними українськими виконавцями.

Виклад основного матеріалу дослідження. Творчість Володимира Івасюка (1949–1979 рр.) – це явище, яке стало поворотним моментом в історії української популярної музики, символізуючи її вихід із рамок фольклорної автентики до якісної сучасної естради із національним обличчям.

Будучи одночасно композитором, поетом-піснярем і виконавцем, Володимир Івасюк створив унікальний музичний стиль, який гармонійно поєднав західноукраїнську мелодику, натхненну Карпатами, з елементами світових естрадних та поп-тенденцій того часу. Його пісні – легендарні «Червона рута» та «Водограй» – швидко набули всенародної любові, вражали своєю ліричністю, ширістю та глибокою мелодійністю,

забезпечивши українській естраді не лише внутрішній успіх, але й міжнародне визнання (Лавринчук, 2019).

Володимир Івасюк став основоположником феномену українського ВІА-руху і втілював ідею нової, модерної української пісні, яка була одночасно і глибоко національною, і універсально зрозумілою. Його трагічна і загадкова смерть у віці 30 років обірвала блискучу кар'єру, але залишила по собі золотий фонд із понад ста композицій, які й сьогодні слугують невичерпним джерелом для жанрових інтерпретацій та є невід'ємною частиною української культури.

Композиції Володимира Івасюка виконувало величезне число артистів – від перших зірок української естради 70-х років ХХ ст. до найактуальніших сучасних виконавців. Умовно їх можна розділити на дві групи: класичні (оригінальні) та сучасні (інтерпретатори).

Так, класичні виконавці зробили пісні Володимира Івасюка легендарними і забезпечили їм всенародну любов. Вокально-інструментальний ансамбль «Смерічка», створений під керівництвом Левка Дутківського, став справжньою творчою лабораторією та колискою нової української естради, а також основним майданчиком для реалізації та першого виконання пісень відомого композитора. Саме в «Смерічці», де Володимир Івасюк деякий час сам працював музичним керівником і виконував власні твори, народилися та набули легендарного звучання хіти «Червона рута» та «Водограй» (Василишин, 2009).

Василь Зінкевич у творчій долі Володимира Івасюка відіграв роль першовідкривача та яскравого інтерпретатора, будучи однією з ключових вокальних зірок ВІА «Смерічка» в період його становлення. Його потужний, емоційний тенор і виразна сценічна харизма ідеально пасували для драматичних і динамічних пісень композитора, одразу забезпечивши їм шалений успіх. Саме він, разом із Назарієм Яремчуком та іншими учасниками «Смерічки», представив публіці одну з найвидатніших українських пісень – «Червону руту», перетворивши її на миттєвий хіт, що став символом епохи (Василишин, 2009).

Назарій Яремчук – ще один «золотий» голос ВІА «Смерічка» та ключовий інтерпретатор ліричної та романтичної частини творчої спадщини Володимира Івасюка. Його м'який,

задушевний тенор і висока виконавська культура ідеально пасували для глибоких та емоційно насичених пісень, які стали візитівкою української естради 70-х років ХХ ст. Крім виконання (разом із Василем Зінкевичем) легендарної «Червоної рути», з його ім'ям пов'язують також і виконання «Водограю» (у дуеті з Мирославою Єжеленко) та хіта «Я піду в далекі гори» («Мила моя»). Завдяки своєму таланту та співпраці Василем Івасюком, Назарій Яремчук став одним із найяскравіших символів української музики, забезпечивши пісням композитора тривалу популярність та народну любов (Василишин, 2009).

Найвизначнішим творчим тандемом української естради стала співпраця Володимира Івасюка та Софії Ротару, адже саме її унікальний, дзвінкий і ліричний вокал став голосом епохи Володимира Івасюка, а сама співачка вважається беззаперечним лідером у виконанні його творів. Композитор часто створював пісні, ідеально орієнтуючись на її тембр і виконавську манеру, що забезпечило вибухову популярність таких хітів, як «Червона рута» та «Водограй», які здобули всесоюзну та міжнародну славу і вивели українську естраду на новий якісний рівень. Софія Ротару значно розширила репертуар, включивши не лише танцювальні, але й глибоко ліричні композиції, такі як «Пісня буде поміж нас», «Два перстені» та «Лиш раз цвіте любов», а її внесок був настільки вагомим, що вона випустила цілу платівку «Пісні Володимира Івасюка співає Софія Ротару» (1977 р.), що підкреслило фундаментальність їхнього творчого зв'язку та забезпечило безсмертя його музиці (Фещук, 2007).

Якщо говорити про сучасних виконавців, то ними переосмислюється творчість Володимира Івасюка у найрізноманітніших стилях: від електроніки та року до джазу.

Так, легендарний львівський рок-гурт «Плач Єремії» видав у 2002 році студійний альбом «Наш Івасюк», який був повністю присвячений пісенній спадщині Володимира Івасюка. Цей альбом став важливим внеском у сучасну українську музику, оскільки являє собою тріб'ют (шану) геніальному композитору в жанрі року та фолк-року.

Альбом «Наш Івасюк» став частиною концептуальної серії, започаткованої лідером гурту Тарасом Чубаєм на зламі століть. Ця серія, до якої також увійшли «Наше Різдво» (1998 р.) та

«Наші партизани» (2000 р.), мала на меті нагадати українцям про їхні культурні та історичні корені. Тарас Чубай прагнув показати «справжнє і достойне обличчя Володимира Івасюка», протиставляючи своє якісне рок-прочитання численним, часто неякісним інтерпретаціям, що з'явилися у 90-х роках. Для Тараса Чубая пісні Володимира Івасюка були «єдиним промінчиком у советській музиці», на якій він виховувався (Докієн, 2019).

Найбільш знаковою та впізнаваною роботою з альбому стала інтерпретація пісні «Я піду в далекі гори». Для молоді першої чверті ХХІ століття саме версія «Плачу Єремії» стала першим і головним асоціативним рядом до цього твору. Жанрова особливість цієї версії полягає у тому, що джерелом натхнення для аранжування став концерт Боба Марлі, і це призвело до створення несподіваної та «сонячної» версії, яку часто називають «сонячним реггі». Завдяки своїй енергетиці, пісня на концертах гурту завжди виконується з активним залученням публіки та великим хором глядачів.

У 2009 році, у ювілейний рік Володимира Івасюка, проєкт «Наш Івасюк» переріс у масштабний мистецький марафон, який ініціював Тарас Чубай у Львівському національному академічному театрі опери та балету. У цьому концерті, який підтвердив незгасаючий вплив Володимира Івасюка на українську культуру, взяли участь такі відомі колективи та виконавці, як «Пікардійська терція», гурти «Дивні» та «Кому вниз», струнний квартет «Віртуози Львова» та Віктор Морозов.

Співачка Оксана Муха, яку часто називають «душею української пісні», є однією з найчутливіших і найпослідовніших інтерпретаторок ліричної спадщини Володимира Івасюка в сучасному українському музичному просторі. Її творчий підхід полягає у збереженні мелодійної ліричності й автентичності оригінальних творів, до яких вона додає елементи сучасного акустичного та витонченого етно-вокалу. Це дозволяє її інтерпретаціям звучати поза часом, наповнюючи класичні композиції новою емоційною глибиною без кардинальної жанрової зміни.

Оксана Муха активно включає твори композитора у свій репертуар, демонструючи їхню жанрову багатогранність. «Я піду в далекі гори» – сольне виконання цього хіта співачкою відоме своєю акустичною чистотою та глибиною, де

акцент зроблено на вокальній майстерності та фольклорному корінні мелодії, підкреслюючи гірську лірику тексту В. Івасюка. «Над морем» – цю композицію вона виконувала у творчій колаборації з вокальною формацією «Пікардійська Терція»; і це поєднання забезпечило пісні академічне, але водночас дуже ніжне і багатогранне вокальне поліфонічне звучання, що підкреслило мелодійну складність композиції. Однією з найбільш масштабних робіт співачки є виконання пісні «У долі своя весна» Володимира Івасюка у супроводі симфонічного оркестру в обробці композитора Романа Мельника. Такий підхід підніс естрадні твори до рівня високої академічної музики, демонструючи їхню велич та гармонійну довершеність, а вокал Оксани Мухи органічно вписався у розкішне симфонічне полотно (Ніколаєва, 2021).

Завдяки своїй манері, Оксана Муха забезпечує гідне та камерне звучання спадщини Володимира Івасюка, що особливо цінується шанувальниками, які прагнуть знайти місток між класичним звучанням і сучасним виконавським стилем.

Гурт «Скрябін» також виконував пісні Володимира Івасюка, зокрема на концертах, де музиканти робили власні інтерпретації його творів. Це свідчить про глибоку повагу до спадщини В. Івасюка, яка продовжувала надихати інших артистів навіть після його смерті. У 2009 році в рамках концерту до 60-річчя від дня народження композитора, гурт «Скрябін» виконав дитячу пісеньку Володимира Івасюка у своїй інтерпретації. Це стало прикладом того, як музиканти продовжували співати пісні В. Івасюка по-своєму, зберігаючи їх в українському культурному просторі (Кравців, 2007).

Співпраця американської співачки Брії Блессінг (Bria Blessing) та українського гурту «ShockolaD» (відомого своєю роботою на синтезі джазу, фанку та етніки) подарувала одну з найоригінальніших та найвишуканіших жанрових інтерпретацій пісні «Червона рута» Володимира Івасюка. Їхнє виконання, що вперше прозвучало ще у 2019 році, відійшло від традиційного естрадного чи поп-звучання на користь етно-джазового формату.

Ця версія є унікальною, оскільки вона поєднує чуттєвий, м'який вокал Брії Блессінг, що вносить елемент американського соулу, з вишуканими джазовими гармоніями та імпровізаційними

вставками від «ShockolaD». Класична мелодія Володимира Івасюка тут не просто осучаснена, а переосмислена через призму джазової школи, що надає їй глибини та інтелектуальності, зберігаючи при цьому впізнавану українську лірику.

Ця інтерпретація стала частиною масштабного проєкту «IVASYUK», метою якого було не лише вшанування пам'яті композитора, але й ознайомлення іноземної публіки з його творчістю. Завдяки цьому проєкту, музиканти успішно виступали на міжнародних сценах, зокрема у США та Швейцарії, використовуючи джазові та світові музичні форми як універсальний міст для представлення української культури. Таким чином, їхня «Червона рута» слугує яскравим прикладом культурної дипломатії, демонструючи, як спадщина Івасюка здатна органічно вписуватися у складні та глобальні музичні жанри (Стахів, 2025).

Гурт «TVORCHI», відомий своїми стильними електронними та інді-поп аранжуваннями, представляє сучасне покоління виконавців, які переосмислюють спадщину Володимира Івасюка, інтегруючи її у світові музичні тренди. Їхня інтерпретація пісні «Я піду в далекі гори» («Мила моя») у 2023 році є яскравим прикладом такої жанрової трансформації: вони запропонували ніжне електронне прочитання класичної композиції, замінивши фольклорну інструментовку на мінімалістичні синтезаторні партії та динамічні біти. Цей підхід дозволяє зберегти оригінальну ліричну мелодію Володимира Івасюка, надавши їй при цьому актуального, атмосферного й медитативного звучання, що робить твір доступним і привабливим для сучасної молодшої аудиторії (Кіреєва, 2025).

Гурт «NAZVA», відомий своєю оригінальною сумішшю інді-попу, фольклору та експериментальних жанрів, запропонував свій неординарний погляд на пісню Володимира Івасюка «На швидких поїздах» (більш відому як «Краса»). Вибір саме цієї композиції не був випадковим: для музикантів вона стала нагодою вкотре нагадати про свій унікальний «галицько-донбаський» статус, адже вокаліст гурту родом із Донецчини.

Інтерпретація «Краси» від «NAZVA» вирізняється своєю жвавістю та яскравістю, що є характерною рисою їхнього стилю. Вони відійшли від традиційного естрадного звучання, наповнивши трек сучасною енергією та гумором. Пісня, яка

оспіває красу Донбасу, у виконанні гурту набуває особливої актуальності та сміливості, представляючи регіон через призму легкості та певної «наївності», які, на переконання музикантів, були притаманні й самому Івасюку (Борисович, 2023).

Гурт «NAZVA» не обмежився лише однією інтерпретацією спадщини Володимира Івасюка, запропонувавши ще й власне бачення всесвітньо відомої пісні «Водограй», яка свого часу стала однією з найбільш знакових українських композицій у світі. У своїй версії гурт зберіг ясність оригінальної мелодії, що відсилає до її автора та найперших виконавців, але додав несподіваних елементів драматизму та витонченості. Цей ефект досягається завдяки використанню струнних інструментів, які наповнюють аранжування глибиною та певним академічним звучанням. Таким чином, «NAZVA» майстерно поєднує свій унікальний інді-фолк стиль із класичною структурою, підтверджуючи універсальність «Водограю» та його здатність до жанрових метаморфоз у сучасній музиці.

Крім того, гурт «NAZVA» звернувся до однієї з менш відомих, але напрочуд чарівних пісень Володимира Івасюка – «Капелюх». Цей вибір є показовим, адже, на відміну від каверів на масові хіти, як-от «Водограй», інтерпретація «Капелюха» відкриває для широкої публіки філософську та гумористичну сторону творчості композитора. Пісня, де простий головний убір стає символом гідності, легкості та радості життя, була виконана гуртом «NAZVA» з їхнім фірмовим поєднанням інді-року та фольклорних мотивів. Це дозволило зберегти відчуття живого подиху 70-х та легкість оригіналу, одночасно додавши сучасного, дещо іронічного й експериментального звучання, що є характерним для галицько-донбаської команди (Борисович, 2023).

Ці три переспіви увійшли до проєкту «Феномен Івасюка», який гурт започаткував, демонструючи цим свою повагу до спадщини композитора та своє бачення того, як класична українська пісня може інтегруватися у сучасний авангардний музичний контекст. Їхні версії усіх трьох композицій слугують прикладом сміливої жанрової трансформації, яка не боїться експериментувати з ритмом та регіональними культурними кодами.

Відомий український рок-гурт «Друга Ріка» звернувся до ліричної спадщини Володимира

Івасюка, запропонувавши власну інтерпретацію пісні «Запроси мене у сні». Цей кавер набув особливого значення, оскільки став частиною проєкту «Re: Yaremchuk», ініційованого Марією Яремчук на честь її батька, Назарія Яремчука, у чиєму виконанні ця композиція вперше здобула широку популярність. «Друга Ріка» майстерно адаптувала пісню під свій фірмовий стиль, наповнивши її глибоким, насиченим звучанням, характерним для альтернативного року. Музиканти зберегли оригінальну особливу лірику та романтичний настрій твору, але додали драматизму завдяки потужним гітарним партіям, виразній ритм-секції та емоційному вокалу Валерія Харчишина. Таким чином, «Друга Ріка» перетворила класичну естрадну баладу на сучасний рок-гімн, забезпечуючи її довговічність у новому жанровому вимірі (Стахів, 2025).

Співак «SHUMEI» (Олег Шумей) став одним із найяскравіших молодих інтерпретаторів спадщини Володимира Івасюка, запропонувавши неймовірно популярну та чутливу версію пісні «Балада про мальви» (яку він виконує під скороченою назвою «Мальви»). Оригінальний твір, написаний Івасюком на вірші Богдана Гури, завжди був однією з найглибших і найтрагічніших балад у його репертуарі, присвяченою темі втрати та пам'яті про загиблих синів.

Виконання «SHUMEI» набуло надзвичайної популярності у сучасний період завдяки надзвичайній емоційності, адже співак надав пісні максимально чутливого та проникливого звучання, використовуючи свій потужний, але водночас ліричний вокал. Його інтерпретація відзначається мінімалістичним, але глибоким аранжуванням, що фокусує всю увагу слухача на трагічному змісті тексту. Крім того, ця композиція наразі є актуальною у контексті сучасних подій в Україні, коли тема втрати, материнського горя та пам'яті про захисників набула нового, пронизливого сенсу. Виконання «SHUMEI» резонувало

з цими емоціями, зробивши пісню не просто класичним хітом, а катарсичним гімном сучасності (Пянтковський, 2024).

Таким чином, жанрові інтерпретації композицій Володимира Івасюка сучасними виконавцями є життєво необхідним і динамічним процесом, який забезпечує безсмертя його музичної спадщини. Сучасні артисти будують культурний місток між поколіннями, переосмислюючи класичні мелодії Володимира Івасюка. Вони не просто створюють кавери, а трансформують твори в актуальні музичні форми (від джазу до альтернативного року), підтверджуючи універсальність його мелодичного генія та ефективно інтегруючи українську музичну класику у світовий і сучасний контекст.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Проведене дослідження підтвердило універсальність і життєздатність пісенної спадщини Володимира Івасюка, довівши, що жанрові інтерпретації є найефективнішим механізмом її відродження та інтеграції у сучасний культурний простір. Встановлено, що завдяки трансформаціям (від електронного звучання «TVORCHI» до чуттєвих балад «SHUMEI» та рок-версій «Другої Ріки») класичні мелодії Володимира Івасюка успішно виконують функцію культурного містка, залучаючи нову молодіжну аудиторію та підтверджуючи високу жанрову пластичність оригіналу. Ці інтерпретації, зокрема ті, що мають глибокий емоційний чи регіональний підтекст, не лише збагачують українську музичну мову, а й відіграють важливу соціокультурну роль у зміцненні національної ідентичності, демонструючи нерозривність мистецької традиції.

Перспективи подальших досліджень можуть бути сфокусовані на вивченні ролі спадщини Володимира Івасюка як потужного інструменту культурної дипломатії України, що є особливо актуальним в умовах активізації національного культурного представництва у світі.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Борисович Д. Пісня за піснею: Nazva про мініальбом «Феномен Івасюка». *Лірум*. 2023. URL: <https://liroom.com.ua/news/nazva-track-by-track/>
2. Василишин О. М. Володимир Івасюк: сила серця і таланту. Львів: Укр. акад. друкарства, 2009. 368 с.
3. Докієн О. Пісні Івасюка «Я піду в далекі гори» 50 років. Про історію написання, «Плач Єремії» та Боба Марлі. *Шпальта*. 2019. URL: <https://shpalta.media/2019/02/07/pisni-ivasyuka-ya-pidu-v-daleki-gori-50-rokiv-pro-istoriyu-napisannya-plach-yeremi%D1%96-ta-boba-marli/>
4. Кіресєва В. «Мила моя»: TVORCHI випустили римейк пісні Володимира Івасюка, що підкорив мережу. *TuKuiv*. 2025. URL: <https://tykyiv.com/en/news/mila-moia-tvorch-vipustili-rimeik-pisni-volodimira-ivasyuka-shcho-pidkoriv-merezh/>

5. Кравців І. Оксана Івасюк: «Володя завжди був авангардним». *Вечірні Чернівці*. 2007. URL: http://www.ivasyuk.org.ua/articles.php?lang=uk&id=oksana_ivasyuk_volodya_zavzhdy_buv_avangardnym
6. Лавринчук О.В., Савін С. Душа у кожній пісні. *Творчість Володимира Івасюка в контексті сучасної національної культури*: збірник матеріалів студентського науково-регіонального форуму. Вінниця: ВМГО «Розвиток», 2019. С. 133–139.
7. Ніколаєва К. Багатство української мелодики у баченні Володимира Івасюка. *Письменницький портал П.Юрика*. 2021. URL: <https://pilipyurik.com/news/bahatstvo-ukrainskoi-melodyky-u-bachenni-volodymyra-ivasiuka/>
8. Пянтковський В. SHUMEI у YouTube-шоу Тіни Кароль зробив кавер на хіт Володимира Івасюка 1977 року. *Коротко про*. 2024. URL: <https://kp.ua/ua/culture/a690328-shumei-u-youtube-shou-tini-karol-zrobiv-kaver-na-khit-volodimira-ivasyuka-1977-roku>
9. Стахів А. Володимиру Івасюку 76: топ-5 сучасних переспівів творів відомого автора. *Еспreso*. 2025. URL: <https://zahid.espreso.tv/kultura-volodimiru-ivasyuku-76-top-5-suchasnikh-perespiviv-tvoriv-vidomogo-avtora>
10. Фещук Н. Пісня буде поміж нас. Софія Ротару і Володимир Івасюк: «двоє популярних». *Дзеркало тижня*. 2007. №28. URL: http://www.ivasyuk.org.ua/articles.php?lang=uk&id=sofiya_rotaru_i_volodymyr_ivasyuk_dvoye_populyarnyh

REFERENCES:

1. Borysovych D. (2023) Pisnia za pisneiu: Nazva pro minialbom «Fenomen Ivasiuka». [Song by song: Nazva about the mini-album «The Ivasyuk Phenomenon»]. *Lirum*. URL: <https://liroom.com.ua/news/nazva-track-by-track> [in Ukrainian].
2. Vasylyshyn O.M. (2009) Volodymyr Ivasiuk: syls sertsia i talantu. [Volodymyr Ivasyuk: the power of heart and talent]. Lviv: Ukr. akad. Drukarstva. 368 s [in Ukrainian].
3. Dokiien O. (2019) Pisni Ivasiuka «Ja pidu v daleki hory» 50 rokiv. Pro istoriiu napysannia, «Plach Yeremii» ta Boba Marli. [Ivasyuk's song «I will go to distant mountains» is 50 years old. About the history of writing, «Lamentations of Jeremiah» and Bob Marley]. *Shpalta*. URL: <https://shpalta.media/2019/02/07/pisni-ivasyuka-ya-pidu-v-daleki-gori-50-rokiv-pro-istoriiu-napisannya-plach-yeremi%D1%96-ta-boba-marli> [in Ukrainian].
4. Kireieva V. (2025) «Myla moia»: TVORCHI vypustyli rymeik pisni Volodymyra Ivasiuka, shcho pidkoryv merezhu. [«My dear»: TVORCHI released a remake of Volodymyr Ivasyuk's song that conquered the Internet]. *TyKyiv*. URL: <https://tykyiv.com/en/news/mila-moia-tvorchi-vipustili-rimeik-pisni-volodimira-ivasiuka-shcho-pidkoriv-merezhu> [in Ukrainian].
5. Kravtsiv I. (2007) Oksana Ivasiuk: «Volodia zavzhdy buv avangardnym». [Oksana Ivasyuk: «Volodya was always avant-garde»]. *Vechirni Chernivtsi*. 2007. URL: http://www.ivasyuk.org.ua/articles.php?lang=uk&id=oksana_ivasyuk_volodya_zavzhdy_buv_avangardnym [in Ukrainian].
6. Lavrynychuk O.V., Savin S. (2019) Dusha u kozhnii pisni. [The soul in every song]. *Tvorchist Volodymyra Ivasiuka v konteksti suchasnoi natsionalnoi kultury*: zbirnyk materialiv studentskoho naukovo-rehionalnoho forumu. Vinnytsia: VMHO «Rozvytok». 133–139 [in Ukrainian].
7. Nikolaieva K. (2021) Bahatstvo ukrainskoi melodyky u bachenni Volodymyra Ivasiuka. [The richness of Ukrainian melody in the vision of Volodymyr Ivasyuk]. *Pysmennitskyi portal P.Iuryka*. URL: <https://pilipyurik.com/news/bahatstvo-ukrainskoi-melodyky-u-bachenni-volodymyra-ivasiuka> [in Ukrainian].
8. Piantkovskyi V. (2024) SHUMEI u YouTube-shou Tiny Karol zrobyv kaver na khit Volodymyra Ivasiuka 1977 roku. [SHUMEI covered Volodymyr Ivasyuk's 1977 hit on Tina Karol's YouTube show]. *Korotko pro*. URL: <https://kp.ua/ua/culture/a690328-shumei-u-youtube-shou-tini-karol-zrobiv-kaver-na-khit-volodimira-ivasyuka-1977-roku> [in Ukrainian].
9. Stakhiv A. (2025) Volodymyru Ivasiuku 76: top-5 suchasnykh perespiviv tvoriv vidomoho avtora. [Volodymyr Ivasyuk 76: top 5 modern retellings of works by the famous author]. *Espresso*. URL: <https://zahid.espreso.tv/kultura-volodimiru-ivasyuku-76-top-5-suchasnikh-perespiviv-tvoriv-vidomogo-avtora> [in Ukrainian].
10. Feshchuk N. (2007) Pisnia bude pomizh nas. Sofiia Rotaru i Volodymyr Ivasiuk: «dvoie populiarnykh». [The song will be between us. Sofia Rotaru and Volodymyr Ivasyuk: «two popular ones»]. *Dzerkalo tyzhnia*. №28. URL: http://www.ivasyuk.org.ua/articles.php?lang=uk&id=sofiya_rotaru_i_volodymyr_ivasyuk_dvoye_populyarnyh [in Ukrainian].

Дата першого надходження рукопису до видання: 30.10.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 28.11.2025

Дата публікації: 30.12.2025